

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 sierpnia 2024 r.

DIH-3.707.77.2024.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3.100.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 maja 2024 r. (nr akt: D/KA.UH.8361.189.2023), na mocy której nałożono na przedsiębiorcę „RADOŚĆ” Sp. z o.o. z siedzibą w Kaliszu karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące zł) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ww. ustawy, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 10 - 17 listopada 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: „Wielkopolski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia D/KA.UH.8361.189.2023 z 10 listopada 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie, należącym do przedsiębiorcy [xxx xxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxxxx xxxxx], zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r., poz. 236) - dalej jako „Prawo przedsiębiorców”, 26 października 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) - dalej jako „ustawa o cenach”. Pismo odebrano 27 października 2023 r.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH ustalili, że w dniu rozpoczęcia kontroli na drzwiach wejściowych do sklepu od strony zewnętrznej i wewnętrznej uwidoczniono czerwoną wywieszkę, formatu A4, z informacją: „!! Szanowni Klienci!! Czerwone ceny to !! PRZECENY!!”. W toku kontroli ustalono, że produkty oferowane w miejscu sprzedaży oznakowano wywieszkami cenowymi w dwóch kolorach: białym i czerwonym. W listwach cenowych pod niektórymi czerwonymi wywieszkami znajdowały się białe wywieszki, których

treść była niewidoczna. Do kontroli wytypowano 12 produktów oferowanych w obniżonych cenach, tj. oznaczonych czerwonymi wywieszkami. Na etykietach znajdowały się informacje identyfikujące produkt oraz jedna cena. Pod czerwonymi etykietami niektórych produktów znajdowały się białe etykiety zawierające informacje tożsame z etykietami czerwonymi - poza ceną, która na etykietach białych była wyższa niż na czerwonych. Białe etykiety nie były widoczne dla konsumentów. Przedsiębiorca oświadczył, że przecena produktów każdorazowo następuje na podstawie przesłanej drogą mailową informacji z siedziby firmy, a białe etykiety znajdujące się pod czerwonymi, zawierają ceny obowiązujące od dnia wprowadzenia produktów do sprzedaży do dnia obniżki. Ponadto oświadczył, że z uwagi na systematycznie usuwane ze skrzynki mailowej wiadomości i brak danych w systemie komputerowym, nie ma możliwości wskazania od kiedy obowiązują obniżone ceny dla kontrolowanych 12 produktów.

W wyniku oceny powyższych ustaleń inspektorzy stwierdzili, że w przypadku wszystkich skontrolowanych 12 produktów przy produkcji lub w jego bliskości nie uwidoczniono informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co narusza art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 17 listopada 2023 r. (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.189.2023).

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 w związku z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - dalej jako: „Kpa”, Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z 17 kwietnia 2024 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie nałożenia kary pieniężnej za brak uwidocznienia najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się, co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, jak również przedstawić stanowisko w sprawie oraz składać wnioski dowodowe. Ponadto Wielkopolski WIIH wezwał stronę do przedłożenia dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów oraz przychodu, osiągniętych przez stronę postępowania w roku 2023.

Pismem z 24 kwietnia 2024 r. strona przekazała informacje o wielkości obrotów i przychodu w roku 2023.

Dnia 16 maja 2024 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o cenach wydał decyzję (nr akt: D/K.UH.8361.189.2023), na mocy której nałożył na przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące zł) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

Pismem z 8 maja 2024 r. przedsiębiorca odpowiedział na zawiadomienie Wielkopolskiego WIIH z dnia 17 kwietnia 2024 r. o wszczęciu postępowania administracyjnego, gdzie przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

W odpowiedzi Wielkopolski WIIH pismem z 20 maja 2024 r. poinformował przedsiębiorcę, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego z 17 kwietnia 2024 r. (data

doręczenia 18 kwietnia 2024 r.), zostało zawarte pouczenie, że strona może przedstawić stanowisko i składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia ww. zawiadomienia, a ostatni dzień terminu przypadł na 2 maja 2024 r.

Dnia 12 czerwca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym strona zarzuciła naruszenie art. 6 ust. 3 pkt 1 oraz pkt 2 ustawy o cenach i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji nakładającej niższą karę pieniężną, uwzględniając wszystkie podnoszone przez nią okoliczności.

Pismem z 17 czerwca 2024 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji (nr akt: D/K.UH.8361.189.2023) Wielkopolskiego WIIH z 16 maja 2024r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach powoduje - zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy stwierdzono, że dla 12 produktów oferowanych w obniżonych cenach nie uwidoczniło najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę, co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (trzy tysiące złotych) na przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od decyzji strona zarzuciła naruszenie:

- art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o cenach, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że naruszenia ustalone w czasie kontroli realizowanej w placówce handlowej przedsiębiorcy przez Inspektorów Wielkopolskiego WIIH w dniach 10 - 17 listopada 2023 r. stanowiły naruszenie obowiązków przedsiębiorcy wynikających z treści art. 4 ust. 2 ww. ustawy w wysokim stopniu, podczas gdy, zgodnie z ustalonym stanem faktycznym naruszenia dotyczyły wyłącznie 12 grup towarów stanowiących końcówki serii, gdzie cena jednostkowa najdroższego z przecenionych towarów wynosiła 45,99 zł brutto;
- art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o cenach, poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie okoliczności związanych z dotychczasową działalnością handlową przedsiębiorcy, w tym w szczególności jednostkowego charakteru naruszenia oraz kwestii nie odniesienia przez przedsiębiorcę realnej korzyści majątkowej z tytułu naruszenia.

Po analizie argumentów podniesionych przez stronę w kontekście zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UOKiK wskazuje, iż argumenty te nie zasługują na uwzględnienie.

Organ drugiej instancji wskazuje, że z protokołu kontroli sporządzonego przez Wielkopolskiego WIIH wynika, że w dniu kontroli tj. 10 listopada 2023 r. przedsiębiorca na drzwiach wejściowych do sklepu od strony zewnętrznej i wewnętrznej uwidocznili czerwona wywieszka, formatu A4, z informacją: „!! Szanowni Klienci!! Czerwone ceny to !!

PRZECENY!!”. W toku kontroli ustalono, że produkty oferowane w miejscu sprzedaży oznakowano wywieszkami cenowymi w dwóch kolorach: białym i czerwonym. Do kontroli wytypowano 12 produktów oferowanych w obniżonych cenach, tj. oznaczonych czerwonymi wywieszkami. Na etykietach znajdowały się informacje identyfikujące produkt oraz jedna cena. Wszystkie skontrolowane produkty zakwestionowano z uwagi na brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Organ drugiej instancji wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Wprowadzenie powyższego przepisu nastąpiło ustawą o zmianie ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), która to zmiana była podyktowana koniecznością ochrony konsumenta przed tzw. „rzekomymi obniżkami”. Jak bowiem wynika z Wytycznych Komisji „Celem tego co najmniej 30-dniowego okresu odniesienia jest uniemożliwienie podmiotom gospodarczym zonglowania cenami i przedstawiania fałszywych obniżek cen, np. podnoszenia ceny na krótki okres, aby następnie ją obniżyć i przedstawić jako (znaczącą) obniżkę ceny, co wprowadza konsumentów w błąd. Wspomniany 30-dniowy okres na ustalenie „wcześniejszej” ceny odniesienia jest zatem gwarancją, iż cena odniesienia jest prawdziwa, a nie stanowi jedynie narzędzia marketingowego, które ma wywołać wrażenie atrakcyjności obniżki.”

Przepisy ustawy o cenach są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Nieznajomość przepisów lub ich niewłaściwa interpretacja nie zwalnia z obowiązku prawidłowego uwidaczniania cen oraz informacji o obniżonej cenie. Strona, w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru (czerwona wywieszka na drzwiach wejściowych z informacją: „!! Szanowni Klienci!! Czerwone ceny to !! PRZECENY!!”), była zobowiązana do przekazania konsumentom informacji o cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki i w przypadku 12 partii produktów objętych kontrolą obowiązkom tym uchybiła.

Niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie - udowodnienie braku informacji w zakresie cen, jak też sprzecznego z ustawą sposobu ich uwidocznienia - jest wystarczającą przestanką do nałożenia kary pieniężnej.

Powyższa ustawa nie przewiduje przy tym możliwości badania przez organy Inspekcji istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L z 1998 r. Nr 80) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012 r., II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami cenowymi, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK stwierdza, iż Wielkopolski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach.

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Wielkopolski WIIH, zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ww. ustawy dla wszystkich objętych kontrolą 12 partii towarów. Intencją ustawodawcy było natomiast wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia - zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy - powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Wziął również pod uwagę, że do strona została powiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli i o jej zakresie przedmiotowym. Zawiadomienie strona odebrała 27 października 2023 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 10 listopada 2023 r.

Zatem miała ona, wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

W odwołaniu strona zarzuciła Wielkopolskiemu WIIH, że naruszenia dotyczyły wyłącznie 12 grup towarów stanowiących końcówki serii, gdzie cena jednostkowa najdroższego z przecenionych towarów wynosiła 45,99 zł brutto.

Należy wskazać, że 12 zakwestionowanych partii produktów nie było jedynymi towarami o obniżonych cenach (oznaczonych czerwonymi wywieszkami), które oferowane były w sklepie w trakcie kontroli. Były to tylko wytypowane do kontroli partie towarów, spośród innych objętych obniżką ceny. Organ drugiej instancji wskazuje jednakże, że liczba towarów oferowanych do sprzedaży w dniu kontroli nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Bowiem zadaniem inspektorów w trakcie kontroli nie jest zbadanie całego asortymentu będącego w ofercie kontrolowanego przedsiębiorcy. Do kontroli określonego zagadnienia typowane są losowo wybierane produkty. Podczas prowadzonych kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej typują określoną liczbę asortymentu towaru oferowanego przez przedsiębiorcę do sprzedaży, a następnie na tak przyjętej próbie sprawdzają spełnienie obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen przez przedsiębiorcę. Stwierdzone nieprawidłowości stanowią o niezrealizowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów, a w konsekwencji świadczą o naruszeniu praw konsumentów, którzy pozbawieni zostali tym samym informacji o cenie produktów oraz możliwości porównania cen podobnych towarów. Podsumowując w przedmiotowej sprawie Wielkopolski WIIH prawidłowo uznał, że dla wszystkich skontrolowanych 12 produktów oferowanych w obniżonych cenach nie uwidocznił informacji o najniższej cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co stanowiło 100 % skontrolowanych towarów.

Natomiast co do zarzutu, że oceniane produkty stanowiły końcówki serii to nie ma to odzwierciedlenia, ani w informacji dla klienta, ani w wyjaśnieniach złożonych przez stronę w trakcie kontroli. Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że strona informowała konsumentów o obniżce cen, wszystkie skontrolowane produkty oferowane były w obniżonych cenach, a tym przedsiębiorca zobowiązany był do umieszczenia wszystkich informacji cenowych wskazanych w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Prezes UOKiK podkreśla, że nie ma znaczenia cel i charakter akcji sprzedażowej, gdyż zgodnie z art. 4 ust. 2 w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. A w przedmiotowej sprawie przedsiębiorca wyraźnie wskazuje konsumentom, że „Czerwone ceny to !! PRZECENY!!”, a wszystkie zakwestionowane produkty oznaczone były czerwoną etykietą cenową.

W odwołaniu strona powołuje się również na Wyjaśnieniach Prezesa UOKiK dot. Informacji o obniżce ceny, w których wskazano, że w przypadku sprzedaży „ostatnich sztuk towaru pełnowartościowego przedsiębiorca może zachęcić konsumentów do nabycia go, posługując się hasłami typu „ostatnie sztuki”, „likwidacja kolekcji”, „outlet” (w znaczeniu wyczerpania stanu towaru), czemu może towarzyszyć rzeczywiste obniżenie ceny (bez informacji o obniżce). W tej sytuacji nie ma obowiązku informowania o najniższej cenie z 30 dni przed obniżką.” Organ drugiej instancji podkreśla, że w zacytowanym fragmencie również wyraźnie wskazano, że nie ma obowiązku informowania o najniższej cenie z 30 dni przed obniżką, jedynie w przypadku, gdy konsument nie zostanie poinformowany o obniżce ceny. Natomiast

każda informacja wskazująca na obniżkę ceny danego produktu zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach powoduje konieczność uwidocznienia ww. informacji.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK zgadza się z Wielkopolskim WIIH, że oceniając stopień naruszenia obowiązków należało uznać za wysoki.

Oceniając przesłanki wymiaru kary Wielkopolski WIIH przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy wziął pod uwagę fakt, że strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy o cenach. Uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń. Wskazując jednocześnie, że w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ww. ustawy strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do ww. okoliczności. Tym samym zarzut strony naruszenia art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o cenach poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie okoliczności związanych z dotychczasową działalnością strony Prezes UOKiK uznał za bezzasadny.

Wymierzając karę pieniężną uwzględniono również wielkości obrotów i przychodu na podstawie informacji przekazanej przez stronę. Natomiast przesłanka dotycząca sankcji nałożonych na spółkę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach trans granicznych nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w ramach instytucji przewidzianej w art. 189f Kpa.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W przedmiotowej sprawie przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń. Jednakże oba wymienione wyżej warunki muszą być spełnione łącznie, a niniejszej sprawie zakresu naruszenia przepisów ustawy o cenach, a co za tym idzie wagi naruszenia prawa nie można uznać za znikomą, gdyż przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, dla wszystkich produktów objętych kontrolą. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o cenach można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny. Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której konsumenci z uwagi na nierzetelny sposób przedstawienia informacji cenowych, tj. niewidocznienie informacji o najniższej cenie produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zostali pozbawieni możliwości oceny rzeczywistej wielkości rabatu. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od

przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Jak już wskazano wcześniej wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miały na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen, a także stworzenie identycznych warunków dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wskazywanie najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki miało zapobiec sztucznym zawyżaniom cen celem zwiększenia „atrakcyjności” oferty. W ocenie organu drugiej instancji pomimo spełnienia przesłanki zaprzestania naruszenia, druga przesłanka nie została spełniona, w związku z powyższym organ stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Wielkopolski WIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Wielkopolskiego WIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem dla 100% skontrolowanych produktów o obniżonej cenie nie uwidoczniała najniższej ceny z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie

z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ najniższa cena z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Nałożona kara pieniężna w wysokości 3 000 zł, nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, lecz w kwocie stanowiącej 15% maksymalnej kwoty, tj. 20 000 zł przewidzianej ustawowo. Wymierzona kara spełni jednak w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące i represyjne, a także prewencyjne tak aby nie dochodziło do naruszania prawa w przyszłości i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę wniosek strony o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji nakładającej niższą karę pieniężną jest niezasadny.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/